

DECIZIA nr. 390 din 17 septembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 62 alin. \(1\) și \(3\) din Legea nr. 303/2004](#) privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, în redactarea anterioară modificării prin [Legea nr. 242/2018](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr. 303/2004](#) privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu referire la [art. 52 alin. \(1\) din Legea nr. 317/2004](#) privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, în redactarea anterioară modificării prin [Legea nr. 242/2018](#)

EMITENT • **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 60 din 23 ianuarie 2025**

Data intrării în vigoare 23-01-2025

Marian Enache	- președinte
Mihaela Ciochină	- judecător
Cristian Deliorga	- judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	- judecător
Laura-Iuliana Scânteii	- judecător
Gheorghe Stan	- judecător
Elena-Simina Tănăsescu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Simina Popescu-Marin	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 62 alin. \(1\) și \(3\) din Legea nr. 303/2004](#) privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, în redactarea anterioară modificării prin [Legea nr. 242/2018](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr. 303/2004](#) privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu referire la [art. 52 alin. \(1\) din Legea nr. 317/2004](#) privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, în redactarea anterioară modificării prin [Legea nr. 242/2018](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr. 303/2004](#), excepție ridicată de Daniela Olteanu și Mihai Vlad Budăi în Dosarul nr. 13.250/3/2017 al Curții de Apel Bacău - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.341D/2020.
2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.
3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Referitor la critica privind [art. 52 alin. \(1\) din Legea nr. 317/2004](#), arată că aceasta este neîntemeiată, deoarece măsura suspendării din funcție pe durata cercetării disciplinare este limitată în timp, iar în urma [Deciziei Curții Constituționale nr. 774 din 10 noiembrie 2015](#) există posibilitatea exercitării unei căi separate de atac cu privire la această măsură. Referitor la dispozițiile [art. 62 alin. \(3\) din Legea nr. 303/2004](#), care, în opinia autorilor excepției, nu operează în cazul măsurii suspendării pe durata cercetării disciplinare, precizează că, în esență, critica autorilor vizează aspecte referitoare la legalitatea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii privind această măsură. Asemenea aspecte nu pot fi supuse controlului exercitat de Curtea Constituțională, fiind de resortul controlului judecătoresc, sens în care arată că această critică trebuie respinsă ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 3 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 13.250/3/2017, Curtea de Apel Bacău - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 62 alin. \(1\) și \(3\) din Legea nr. 303/2004](#) privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, în redactarea anterioară modificării prin [Legea nr. 242/2018](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr. 303/2004](#) privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu referire la [art. 52 alin. \(1\) din Legea nr. 317/2004](#) privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, în redactarea anterioară modificării prin [Legea nr. 242/2018](#). Excepția a fost ridicată Daniela Olteanu și Mihai Vlad Budăi într-o cauză având ca obiect soluționarea acțiunii privind obligarea la plata drepturilor salariale și la recunoașterea vechimii în magistratură, aferente perioadei suspendării din funcția de procurori, dispuse în temeiul [art. 52 alin. \(1\) din Legea nr. 317/2004](#).
5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece, având în vedere statutul constituțional al judecătorilor și procurorilor, reglementat prin [art. 125 și 132 din Constituție](#), drepturile salariale ale judecătorilor și procurorilor nu pot fi suspendate decât în baza unui text legal expres al [Legii nr. 303/2004](#), care să prevadă acest lucru inclusiv pentru situația particulară a suspendării prevăzute de [art. 52 alin. \(1\) din Legea nr. 317/2004](#). Astfel, se susține încălcarea prevederilor

constituționale referitoare la principiul legalității, care impune autorității legiuitoare să se asigure că activitatea de legiferare se realizează în concordanță cu Legea fundamentală și, totodată, să garanteze eficiența legislației. Se arată că, la nivel infraconstituțional, statutul magistraților este reglementat prin [Legea nr. 303/2004, Art. 62 alin. \(1\) din Legea nr. 303/2004](#) prevede, explicit și limitativ, „cazurile” în care magistratul este suspendat din funcție. Așadar, textul criticat din legea statutară nu conține nicio prevedere referitoare la „suspendarea din funcție a judecătorilor și procurorilor până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare”, instituție reglementată de dispozițiile [art. 52 alin. \(1\) din Legea nr. 317/2004](#). Norma criticată nu enumeră această „suspendare” printre „cazurile” de suspendare din funcție a magistraților și, prin urmare, raportat la dispozițiile [art. 74 alin. \(2\) teza întâi din legea statutară](#), potrivit cărora drepturile salariale ale judecătorilor și procurorilor nu pot fi diminuate sau suspendate decât în cazurile prevăzute de prezenta lege, nu reglementează nici efectele acestei suspendări „provizorii”, în ceea ce privește drepturile salariale și vechimea în magistratură, cu toate că această „suspendare pe durata procedurii disciplinare”, ca și celelalte „cazuri” prevăzute expres de [art. 62 alin. \(1\) din Legea nr. 303/2004](#) reprezintă o modificare a raportului de muncă al judecătorului și al procurorului.

6. În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate aspecte din jurisprudența Curții Constituționale privind statutul juridic al anumitor categorii de personal și reglementarea prin lege a elementelor esențiale referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului juridic de muncă (spre exemplu, [Decizia nr. 588 din 21 septembrie 2017](#), [Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014](#), [Decizia nr. 637 din 13 octombrie 2015](#), [Decizia nr. 172 din 24 martie 2016](#)).

7. De asemenea, se susține că textul legal criticat, prin neprevăderea suspendării „provizorii” din funcție drept „caz” de suspendare din funcție a judecătorilor și procurorilor, precum și prin neprevăderea efectelor acestei suspendări, încalcă principiul securității juridice, aflat în strânsă legătură cu principiul legalității. Sunt invocate aspecte din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale și se susține că suspendarea din funcție a magistraților (ca „element esențial” vizând raportul juridic de muncă), incluzând și situația/„cazul” de suspendare pe durata procedurii disciplinare până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare, trebuie să fie reglementată și să se realizeze doar într-un cadru normativ prevăzut în legea statutară, unitar, clar, precis și previzibil, atât pentru persoana supusă măsurii (judecătorul sau procurorul suspendat „provizoriu” din funcție), cât și pentru autoritatea publică desemnată de lege să pună în aplicare și executare efectivă măsura suspendării. În caz contrar, s-ar ajunge la posibilitatea încălcării într-un mod aleatoriu și abuziv a unora dintre drepturile decurgând din raporturile de serviciu (raporturi juridice de muncă) ale magistraților, a căror limitare se impune a fi reglementată doar cu respectarea dispozițiilor [art. 1 alin. \(5\) din Constituție](#).

8. În acest context, se susține că textul de lege criticat încalcă și principiul încrederii legitime. Dispozițiile legale criticate sunt neclare și lipsite de previzibilitate, întrucât creează falsa impresie că suspendarea dispusă de Consiliul Superior al Magistraturii în condițiile [art. 52 alin. \(1\) din Legea nr. 317/2004](#) nu se referă la modificarea „elementelor esențiale” ale raportului de muncă al magistratului și nu reprezintă unul dintre „cazurile” sau situațiile de suspendare din funcție ale judecătorului și procurorului, prevăzute explicit și limitativ de [art. 62 alin. \(1\) din Legea nr. 303/2004](#). În acest context, legea statutară prevede expres că nici judecătorii, nici procurorii nu pot fi suspendați din funcție „decât în condițiile prevăzute de prezenta lege” [[art. 2 alin. \(2\)](#) și [art. 3 alin. \(2\)](#)], în mod concret acele „condiții” („cazuri”) reglementate de [art. 62 alin. \(1\) din Legea nr. 303/2004](#), text legal ce nu cuprinde însă și prevederi referitoare la suspendarea pe durata procedurii disciplinare. Or, prin [Decizia Curții Constituționale nr. 588 din 21 septembrie 2017](#) s-a statuat că elementele esențiale referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului juridic de muncă al magistratului „trebuie prevăzute expres în statutul judecătorilor și procurorilor, și anume în [Legea nr. 303/2004](#)”.

9. În același timp, dispozițiile legale criticate sunt lipsite de previzibilitate întrucât nici aspectele vizând drepturile salariale și vechimea în magistratură pe perioada suspendării prevăzută de [art. 52 alin. \(1\) din Legea nr. 317/2004](#) nu sunt reglementate de legea statutară și nici de vreo altă normă în materie, cu caracter infraconstituțional sau infralegal. Este invocată [Decizia nr. 588 din 21 septembrie 2017](#), paragraful 26, prin care Curtea Constituțională a statuat că „emiterea unor acte administrative cu caracter normativ, de rang infralegal” în materia raporturilor de muncă ale magistratului și în ceea ce privește „elementele esențiale referitoare la (...) suspendarea raportului juridic de muncă” determină o „stare de incertitudine juridică”. Textul de lege criticat este lipsit de previzibilitate și prin lipsa de corelare cu celelalte dispoziții din Legea statutară a judecătorilor și procurorilor - [Legea nr. 303/2004](#) [[art. 2 alin. \(2\)](#) și [art. 3 alin. \(2\)](#)], dar și din perspectiva lipsei de corelare cu [Legea nr. 317/2004](#). De facto, suspendarea din funcție, pe durata procedurii disciplinare, constituie o suspendare a raporturilor de serviciu autonomă, de sine stătătoare, ce nu a fost corelată de legiuitor cu celelalte dispoziții din legea statutară a judecătorilor și procurorilor, dar nici reglementată de aceasta. Lipsa de corelare subzistă și în ceea ce privește efectele acestei suspendări „provizorii” din funcție, din perspectiva drepturilor salariale și a vechimii în magistratură, întrucât legea statutară, în textul criticat, nu prevede astfel de efecte. Astfel, sub aspectul drepturilor salariale, [art. 74 alin. \(2\) teza întâi din Legea nr. 303/2004](#) reglementează explicit că drepturile salariale ale judecătorilor și procurorilor nu pot fi diminuate

sau suspendate decât în cazurile prevăzute de prezenta lege. Or, nici în cuprinsul legii statutare a judecătorilor și procurorilor, nici în cuprinsul [Legii nr. 317/2004](#), această situație de suspendare din funcție nu este definită ca un „caz” de suspendare a raportului juridic de muncă al magistratului.

10. În susținerea criticilor referitoare la lipsa de claritate și previzibilitate a normei juridice sunt invocate aspecte din jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului și se subliniază că lipsa unui text expres, în conținutul [art. 62 alin. \(1\) și \(3\) din Legea nr. 303/2004](#), care să reglementeze drept situație/„caz” de suspendare din funcție a magistratului suspendarea până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare, prevăzută de [art. 52 alin \(1\) din Legea nr. 317/2004](#), precum și efectele acestei suspendări relative la drepturile salariale, vechimea în carieră și, implicit, statutul magistratului pe perioada acestei suspendări din funcție conduce la imprevizibilitatea normelor criticate, determinând o situație de incertitudine juridică.

11. Referitor la „cazul” de suspendare din funcție a magistratului până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare, se arată că acesta a fost introdus, spre a fi reglementat în norma statutară - [art. 62 alin. \(1\) lit. d\)](#), prin Legea pentru modificarea și completarea [Legii nr. 303/2004](#) privind statutul judecătorilor și procurorilor (devenită [Legea nr. 242/2018](#)), în urma amendamentului formulat de către Consiliul Superior al Magistraturii. În plus, în exercitarea controlului a priori privind constituționalitatea prevederilor introduse la [art. 62 alin. \(1\) din legea statutară](#), instanța de contencios constituțional a decis că acestea îndeplinesc exigențele prevăzute de [Legea fundamentală \(Decizia nr. 45 din 30 ianuarie 2018, paragraful 182\)](#).

12. Curtea de Apel Bacău - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal face referire la jurisprudența Curții Constituționale prin care au fost respinse, ca inadmisibile, excepțiile de neconstituționalitate care vizează sfera omisiunilor legislative. Având în vedere această jurisprudență și dispozițiile [art. 2 alin. \(2\) din Legea nr. 47 /1992](#) privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, instanța consideră că excepția de neconstituționalitate nu poate fi admisă. Instanța consideră că o nuanțare însă s-ar impune în privința criticilor referitoare la lipsa de claritate și de previzibilitate invocate, în condițiile în care modificarea și completarea dispozițiilor criticate ca fiind neconstituționale a fost considerată necesară de legiuitor, fapt care rezultă din adoptarea [Legii nr. 242/2018](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr. 303/2004](#). Lipsa de previzibilitate ar putea ridica suspiciuni de neconstituționalitate, deoarece ar putea crea impresia că efectele prevăzute de [art. 62 alin. \(3\) din Legea nr. 303/2004](#) nu s-ar produce în cazul suspendării din funcție, dispuse în temeiul [art. 52 alin. \(1\) din Legea nr. 317/2004](#).

13. Potrivit prevederilor [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile [Constituției](#), precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor [art. 146 lit. d\) din Constituție](#), precum și ale [art. 1 alin. \(2\)](#), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este reținut în dispozitivul actului de sesizare, îl constituie dispozițiile [art. 62 alin. \(1\) și \(3\) din Legea nr. 303/2004](#) privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, în redactarea anterioară modificării prin [Legea nr. 242/2018](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr. 303/2004](#) privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 15 octombrie 2018, și ale [art. 52 alin. \(1\) din Legea nr. 317/2004](#) privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012, în redactarea anterioară modificării prin [Legea nr. 242/2018](#), care, la data ridicării excepției, aveau următorul conținut normativ:

– [Art. 62 alin. \(1\) și \(3\)](#):

(1) Judecătorul sau procurorul este suspendat din funcție în următoarele cazuri:

a) când a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni;

a¹) când față de acesta s-a dispus arestarea preventivă sau arestul la domiciliu;

b) când suferă de o boală psihică, care îl împiedică să-și exercite funcția în mod corespunzător;

c) când a fost sancționat disciplinar, în condițiile [art. 100 lit. d\)](#).

(...)

(3) În perioada suspendării din funcție, judecătorului și procurorului nu i se plătesc drepturile salariale. Această perioadă nu constituie vechime în magistratură.;

– [Art. 52 alin. \(1\) din Legea nr. 317/2004](#): „Pe durata procedurii disciplinare, secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, din oficiu sau la propunerea inspectorului judiciar, poate dispune suspendarea din funcție a magistratului, până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare, dacă exercitarea în continuare a funcției ar putea afecta desfășurarea cu imparțialitate a procedurilor disciplinare sau dacă procedura disciplinară este de natură să aducă atingere gravă prestigiului justiției.”

17. Curtea observă că prevederile [art. 62 alin. \(1\) din Legea nr. 303/2004](#) au fost modificate și completate prin [Legea nr. 242/2018](#). Prevederile [art. 52 alin. \(1\) din Legea nr. 317/2004](#) au fost modificate și completate prin [art. I pct. 54 din Legea nr. 234/2018](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr. 317/2004](#) privind Consiliul Superior al Magistraturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 850 din 8 octombrie 2018. De asemenea, [Legea nr. 303/2004](#), cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin [art. 294 alin. \(5\) din Legea nr. 303/2022](#) privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1102 din 16 noiembrie 2022, iar [Legea nr. 317/2004](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin [art. 96 alin. \(4\) din Legea nr. 305/2022](#) privind Consiliul Superior al Magistraturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1105 din 16 noiembrie 2022.

18. Însă, în considerarea celor statuate prin [Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căroră „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, Curtea reține ca obiect al excepției dispozițiile de lege în redactarea pe care o aveau la data ridicării excepției.

19. În opinia autorilor excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din [Constituție](#) cuprinse în [art. 1 alin. \(5\)](#) privind obligativitatea respectării [Constituției](#), a supremației sale și a legilor.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile [art. 62 alin. \(1\)](#) și [alin. \(3\) din Legea nr. 303/2004](#) reglementează cazurile și consecințele suspendării din funcție a judecătorului sau procurorului, în timp ce [art. 52 alin. \(1\) din Legea nr. 317/2004](#) prevede că, pe durata procedurii disciplinare, secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, din oficiu sau la propunerea inspectorului judiciar, poate dispune suspendarea din funcție a magistratului, până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare, dacă exercitarea în continuare a funcției ar putea afecta desfășurarea cu imparțialitate a procedurilor disciplinare sau dacă procedura disciplinară este de natură să aducă atingere gravă prestigiului justiției.

21. Prin [Decizia nr. 774 din 10 noiembrie 2015](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 6 ianuarie 2016, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile [art. 52 alin. \(1\) din Legea nr. 317/2004](#) sunt constituționale numai în măsura în care permit atacarea separată a hotărârii prin care se dispune suspendarea din funcție a magistratului, până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare.

22. În jurisprudența sa, Curtea a subliniat că suspendarea din funcție a judecătorilor și procurorilor reglementată de [art. 52 alin. \(1\) din Legea nr. 317/2004](#) este o măsură provizorie, care se dispune în cursul cercetării disciplinare, spre deosebire de suspendarea din funcție a judecătorilor și procurorilor prevăzută de [art. 100 lit. d\) din Legea nr. 303/2004](#), care este o sancțiune disciplinară (a se vedea [Decizia Curții Constituționale nr. 679 din 31 octombrie 2019](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 6 februarie 2020, paragraful 17).

23. Curtea reține că, în prezenta cauză, criticile de neconstituționalitate formulate vizează încălcarea dispozițiilor [art. 1 alin. \(5\) din Constituție](#), susținându-se, în esență, că drepturile salariale ale judecătorilor și procurorilor și recunoașterea vechimii în magistratură nu pot fi sistate decât în baza unui text legal expres al [Legii nr. 303/2004](#) care să prevadă acest lucru, inclusiv pentru situația particulară a suspendării prevăzute de [art. 52 alin. \(1\) din Legea nr. 317/2004](#).

24. În acest context, având în vedere criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea constată că în cauză nu sunt incidente considerentele enunțate în paragrafele 24-32 din [Decizia nr. 774 din 10 noiembrie 2015](#), precitată, pe care s-a întemeiat soluția de admitere a excepției de neconstituționalitate.

25. De asemenea, Curtea reține că, prin esența lor, criticile formulate vizează aspecte privind, pe de o parte, modul de interpretare și aplicare în cauză a dispozițiilor [art. 52 alin. \(1\) din Legea nr. 317/2004](#) și ale [art. 62 alin. \(3\) din Legea nr. 303/2004](#), iar, pe de altă parte, deficiențe de reglementare, cauzate, în opinia autorilor excepției, de neinclusiunea măsurii suspendării din funcție a magistratului, pe durata procedurii disciplinare, în cuprinsul normativ al [Legii nr. 303/2004](#).

26. Astfel, modalitatea de ducere la îndeplinire a măsurii suspendării prevăzute de [art. 52 alin. \(1\) din Legea nr. 317/2004](#) și efectele acesteia asupra persoanei vizate sub aspectul drepturilor salariale și al vechimii în magistratură sunt chestiuni care țin de interpretarea și aplicarea normelor juridice. Soluționarea acestora excedează competenței instanței de contencios constituțional, fiind de competența instanței judecătorești a quo (a se vedea în acest sens [Decizia nr. 774 din 10 noiembrie 2015](#), precitată, paragraful 22).

27. Totodată, plasarea soluției legislative referitoare la suspendarea din funcție a magistratului pe durata procedurii disciplinare în cuprinsul [Legii nr. 317/2004](#), și nu al [Legii nr. 303/2004](#) se circumscrie unui aspect de tehnică legislativă, fără relevanță constituțională, din perspectiva criticilor formulate, având în vedere că aspectele referitoare la coordonarea și perfecționarea legislației intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul [art. 146 lit. d\)](#) și al [art. 147 alin. \(4\) din Constituție](#), al [art. 1-3](#), al [art. 11 alin. \(1\) lit. A.d\)](#) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 62 alin. \(1\) și \(3\) din Legea nr. 303/2004](#) privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, în redactarea anterioară modificării prin [Legea nr. 242/2018](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr. 303/2004](#) privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu referire la [art. 52 alin. \(1\) din Legea nr. 317/2004](#) privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, în redactarea anterioară modificării prin [Legea nr. 242/2018](#), excepție ridicată de Daniela Olteanu și Mihai Vlad Budăi în Dosarul nr. 13.250/3 /2017 al Curții de Apel Bacău - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 septembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,

Simina Popescu-Marin
